Službeni list Europske unije

C 129

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 57.

28. travnja 2014.

Sadržaj

IV. *Obavijesti*

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2014/C 129/01 Posljednja objava Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* SL C 112, 14.4.2014.. 1

V. *Objave*

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2014/C 129/02 Spojeni predmeti C-337/12 P do 340/12 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 6. ožujka 2014. – Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S protiv Yoshida Metal Industry Co. Ltd, Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (Žalba — Žig Zajednice — Registracija znakova sačinjenih od površine s crnim točkama — Proglašenje ništavosti — Uredba (EZ) br. 40/94 — Članak 7. stavak 1. točka (e) podtočka ii) — Iskrivljavanje dokaza) 2

2014/C 129/03 Predmet C-409/12: Presuda Suda (treće vijeće) od 6. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Patent- und Markensenat – Austrija) – Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH protiv Pfahnl Backmittel GmbH (Žigovi — Direktiva 2008/95/EZ — Članak 12. stavak 2. točka (a) — Opoziv — Žig koji je zbog djelovanja ili nedjelovanja nositelja postao u trgovini uobičajeni naziv za proizvod ili uslugu za koje je registriran — Percepcija verbalnog znaka „KORNSPITZ" prodavatelja s jedne strane i krajnjih korisnika s druge strane — Gubitak razlikovnog karaktera iz kuta gledanja samih krajnjih korisnika) 3

HR

2014/C 129/04 Predmet C-458/12: Presuda Suda (deveto vijeće) od 6. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Trento – Italija) – Lorenzo Amatori i dr. protiv Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Prijenos poduzeća — Zadržavanje pravâ radnika — Direktiva 2001/23/EZ — Prijenos radnih odnosa u slučaju ugovornog prijenosa dijela pogona koji ne predstavlja gospodarsku jedinicu koja je prije samostalno postojala) . . 4

2014/C 129/05 Predmet C-595/12: Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Loredana Napoli protiv Ministero della Giustizia – Dipartimento dell' Amministrazione Penitenziaria (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2006/54/EZ — Jednako postupanje prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada — Osposobljavanje radi stjecanja statusa službenika — Isključenje zbog dulje odsutnosti — Odsutnost zbog rodiljnog dopusta). 5

2014/C 129/06 Spojeni predmeti C-606/12 i C-607/12: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 6. ožujka 2014. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Commissione tributaria provinciale Genova – Italija) – Dresser Rand SA protiv Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — PDV — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 17. stavak 2. točka (f) — Uvjet vraćanja robe u državu članicu iz koje je izvorno otpremljena ili prevezena). 5

2014/C 129/07 Predmet C-206/13: Presuda Suda (deseto vijeće) od 6. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Italija) – Cruciano Siragusa protiv Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo (Zahtjev za prethodnu odluku — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Opća načela prava Unije — Provedba prava Unije — Područje primjene prava Unije — Dovoljna veza — Nepostojanje — Nenadležnost Suda) 6

2014/C 129/08 Predmet C-650/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. prosinca 2013. uputio tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux (Francuska) – Thierry Delvigne protiv Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde. 7

2014/C 129/09 Predmet C-661/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) 13. prosinca 2013. – Astellas Pharma Inc. protiv Polpharma SA Pharmaceutical Works . . 7

2014/C 129/10 Predmet C-6/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) 9. siječnja 2014. – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG protiv Fridolin Santera 8

2014/C 129/11 Predmet C-10/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. siječnja 2014. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska)– J.B.G.T. Miljoen protiv Staatssecretaris van Financiën 9

2014/C 129/12 Predmet C-14/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2014. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – X protiv Staatssecretaris van Financiën 9

2014/C 129/13 Predmet C-17/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. siječnja 2014. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Société générale SA protiv Staatssecretaris van Financiën 10

2014/C 129/14 Predmet C-20/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundespatentgericht (Njemačka) 17. siječnja 2014. – BGW Marketing- & Management-Service GmbH protiv Bode Scholza 11

2014/C 129/15 Predmet C-62/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverfassungsgericht (Njemačka) 10. veljače 2014. – Peter Gauweiler i dr. 11

2014/C 129/16 Predmet C-65/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2014. uputio tribunal du travail de Nivelles (Belgija) – Charlotte Rosselle protiv Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres) 13

2014/C 129/17 Predmet C-84/14 P: Žalba koju je 18. veljače 2014. podnio Forgital Italy SpA protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 4. prosinca 2013. u predmetu T-438/10, Forgital Italy SpA protiv Vijeća Europske unije 14

2014/C 129/18 Predmet C-100/14 P: Žalba koju je 28. veljače 2014. podnio European Medical Association Asbl (EMA) protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) donesene 11. prosinca 2013. u predmetu T-116/11, European Medical Association protiv Europske komisije 14

2014/C 129/19 Predmet C-113/14: Tužba podnesena 10. ožujka 2014. – Savezna Republika Njemačka protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije 15

Opći sud

2014/C 129/20 Predmet T-592/10: Presuda Općeg suda od 12. ožujka 2014. – El Corte Inglés protiv OHIM-a – Tecnisynthese (BTS) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice BTS — Raniji figurativni žigovi Zajednice i nacionalni žigovi TBS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009") 17

2014/C 129/21 Spojeni predmeti T-102/11 i T-369/12 do T-371/12: Presuda Općeg suda od 12. ožujka 2014. – American Express Marketing & Development protiv OHIM-a (IP ZONE) („Žig Zajednice — Prijave verbalnih žigova Zajednice IP ZONE, EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE i EUROPEAN IP ZONE — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009") 17

2014/C 129/22 Predmet T-202/12: Presuda Općeg suda od 12. ožujka 2014. – Al Assad protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Stavljanje pojedinca na popis obuhvaćenih osoba — Osobni odnosi s članovima režima — Pravo na obranu — Pravičan postupak — Obveza obrazlaganja — Teret dokazivanja — Pravo na učinkovitu sudsku zaštitu — Proporcionalnost — Pravo na vlasništvo — Pravo na privatan život") . . 18

2014/C 129/23 Predmet T-315/12: Presuda Općeg suda od 12. ožujka 2014. – Tubes Radiatori protiv OHIM-a – Antrax It (Radijator) („Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje ništavosti — Registrirani dizajn Zajednice u obliku radijatora za grijanje — Raniji dizajn — Razlog ništavosti — Nepostojanje individualnog karaktera — Nepostojanje različitog ukupnog dojma — Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002 — Zasićenje stanja umjetnosti — Obveza obrazlaganja"). 19

2014/C 129/24 Predmet T-348/12: Presuda Općeg suda od 12. ožujka 2014. – Globosat Programadora protiv OHIM-a – Sport TV Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice SPORT TV INTERNACIONAL — Raniji nacionalni figurativni žig SPORTV — Relativni razlog za odbijanje — Dokaz uporabe ranijeg žiga — Članak 42. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 i pravilo 22. Uredbe (EZ) br. 2868/95") 19

2014/C 129/25 Predmet T-381/12: Presuda Općeg suda od 12. ožujka 2014– Borrajo Canelo protiv OHIM-a – Tecnoazúcar (PALMA MULATA) („Žig Zajednice — Postupak povodom opoziva — Verbalni žig zajednice PALMA MULATA — Stvarna uporaba — Članak 15. stavak 1. točka (a) i članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Oblik koji odlikuju elementi koji nemaju razlikovni karakter"). 20

2014/C 129/26 Predmet T-430/12: Presuda Općeg suda od 13. ožujka 2014. – Heinrich protiv OHIM-a – Komisija (European Network Rapid Manufacturing) („Žig Zajednice — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Zajednice European Network Rapid Manufacturing — Apsolutni razlog za odbijanje — Imitacija znaka međunarodne međuvladine organizacije — Članak 7. stavak 1. točka (h) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 6.b Pariške konvencije") 20

2014/C 129/27 Predmet T-373/13 P: Presuda Općeg suda od 12. ožujka 2014. – Alsteens protiv Komisije („Žalba — Javna služba — Privremeni službenici — Produženje ugovora — Očita nedopuštenost prvostupanjske tužbe — Pravo na saslušanje — Zasebni karakter dodatka o produženju ugovora") 21

2014/C 129/28 Predmet T-41/14: Tužba podnesena 15. siječnja 2014. – Argo Development and Manufacturing protiv OHIM-a – Clapbanner (Advertising articles) 22

2014/C 129/29 Predmet T-43/14: Tužba podnesena 13. siječnja 2014. – Heidrick & Struggles International protiv OHIM-a (THE LEADERSHIP COMPANY). 22

2014/C 129/30 Predmet T-53/14: Tužba koju je 20. siječnja 2014. podnio Ludwig-Bölkow-Systemtechnik protiv Komisije 23

2014/C 129/31 Predmet T-56/14: Tužba podnesena 24. siječnja 2014. – Evyap protiv OHIM-a – Megusta Trading (DURU) 24

2014/C 129/32 Predmet T-58/14: Tužba podnesena 27. siječnja 2014. – Stührk Delikatessen Import protiv Komisije . 25

2014/C 129/33 Predmet T-59/14: Tužba podnesena 23. siječnja 2014. – Blackrock protiv OHIM-a (INVESTING FOR A NEW WORLD) 26

2014/C 129/34 Predmet T-61/14: Tužba podnesena 28. siječnja 2014. – Monster Energy protiv OHIM-a – Balaguer (icexpresso + energy coffee) 26

2014/C 129/35 Predmet T-68/14: Tužba podnesena 29. siječnja 2014. – Post Bank Iran protiv Vijeća 27

2014/C 129/36 Predmet T-71/14: Tužba podnesena 30. siječnja 2014. – Swatch protiv OHIM-a – Panavision Europe (SWATCHBALL) 29

2014/C 129/37 Predmet T-87/14: Tužba podnesena 7. veljače 2014. – Islamic Republic of Iran Shipping Lines i drugi protiv Vijeća 30

2014/C 129/38 Predmet T-97/14: Tužba podnesena 13. veljače 2014. – Harry's New York Bar protiv OHIM-a – Harrys Pubar (HARRY'S NEW YORK BAR) 31

2014/C 129/39 Predmet T-107/14: Tužba podnesena 14. veljače 2014. – Helenska Republika protiv Komisije. 31

2014/C 129/40 Predmet T-116/14: Tužba podnesena 17. veljače 2014. – Bunge Argentina protiv Vijeća 33

2014/C 129/41 Predmet T-123/14: Tužba podnesena 17. veljače 2014. – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte protiv OHIM-a – Arçelik (AquaPerfect) 34

2014/C 129/42 Predmet T-145/14: Tužba podnesena 3. ožujka 2014. – adidas protiv OHIM-a – Shoe Branding Europe protiv OHIM-a (Amblem s dvije usporedne trake) 35

Službenički sud

2014/C 129/43 Predmet F-128/12: Presuda Službeničkog suda (treće vijeće) od 12. ožujka 2014. – CR protiv Parlamenta (Javna služba — Plaća — Obiteljske naknade — Naknada za uzdržavano dijete — Povrat preplaćenih iznosa — Namjera dovođenja administrativnog tijela u zabludu — Dokazivanje — Nemogućnost da se administrativnom tijelu nametne petogodišnji rok za podnošenje zahtjeva za povrat preplaćenih iznosa — Prigovor protupravnosti — Predsudski postupak — Pravilo o sukladnosti — Prigovor protupravnosti prvi put istaknut u tužbi — Dopuštenost) 36

2014/C 129/44 Predmet F-77/13: Rješenje Službeničkog suda (treće vijeće) od 5. ožujka 2014. – DC protiv Europola (Javna služba — Osoblje Europola — Invalidnost — Naknada za invalidnost — Izračun kamata — Odštetni zahtjev — Očita nedopuštenost) 36

2014/C 129/45 Predmet F-119/13: Tužba podnesena 11. prosinca 2013. – ZZ protiv Komisije 37

2014/C 129/46 Predmet F-125/13: Tužba podnesena 20. prosinca 2013. – ZZ protiv OHIM-a 37

Ispravci

2014/C 129/47 Ispravak priopćenja u Službenom listu u predmetu T-689/13 *(Službeni list Europske unije C 85 od 22. ožujka 2014.)* 39

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

(2014/C 129/01)

Posljednja objava Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

SL C 112, 14.4.2014.

Prethodne objave

SL C 102, 7.4.2014.

SL C 93, 29.3.2014.

SL C 85, 22.3.2014.

SL C 78., 15.3.2014.

SL C 71, 8.3.2014.

SL C 61, 1.3.2014.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu/hr/index.htm

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 6. ožujka 2014. – Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S protiv Yoshida Metal Industry Co. Ltd, Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Spojeni predmeti C-337/12 P do 340/12 P) ([1])

(Žalba — Žig Zajednice — Registracija znakova sačinjenih od površine s crnim točkama — Proglašenje ništavosti — Uredba (EZ) br. 40/94 — Članak 7. stavak 1. točka (e) podtočka ii) — Iskrivljavanje dokaza)

(2014/C 129/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S (zastupnik: H. Pernez, *avocat*)

Druge stranke u postupku: Yoshida Metal Industry Co. Ltd (zastupnici: S. Verea, K. Muraro i M. Balestriero, *avvocati*), Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Predmet

Žalbe protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 8. svibnja 2012. – Yoshida Metal Industry/OHIM – Pi-Design i dr. (T-331/10), kojom je Opći sud ukinuo odluku R 1237/2008-1 prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (OHIM), od 20. svibnja 2010., kojom se ukida odluka Odjela za poništaje kojom se odbija zahtjev, koji su podnijeli Pi-Design, Bodum France i Bodum Logistics A/S, za proglašavanje ništavim figurativnog žiga koji prikazuje površinu prekrivenu crnim pločicama za proizvode u razredima 8 i 21 – Tumačenje članka 7. stavka 1. točke (e) podtočke ii) Uredbe (EZ) br. 207/2009 o žigu Zajednice – Znak koji se sastoji isključivo od potrebnog oblika proizvoda za postizanje tehničkog rezultata

Izreka

1. *Ukidaju se presude Općeg suda Europske unije od 8. svibnja 2012., Yoshida Metal Industry/OHIM – Pi-Design i dr. (Prikaz trokutaste površine s crnim točkama) (T-331/10), kao i Yoshida Metal Industry/OHIM – Pi-Design i dr. (Prikaz površine s crnim točkama) (T-416/10).*

2. *Predmeti se vraćaju pred Opći sud Europske unije.*

3. *O troškovima će se odlučiti naknadno.*

([1]) SL C 295, 29.9.2012.

Presuda Suda (treće vijeće) od 6. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Patent- und Markensenat – Austrija) – Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH protiv Pfahnl Backmittel GmbH

(Predmet C-409/12) ([1])

(Žigovi — Direktiva 2008/95/EZ — Članak 12. stavak 2. točka (a) — Opoziv — Žig koji je zbog djelovanja ili nedjelovanja nositelja postao u trgovini uobičajeni naziv za proizvod ili uslugu za koje je registriran — Percepcija verbalnog znaka „KORNSPITZ" prodavatelja s jedne strane i krajnjih korisnika s druge strane — Gubitak razlikovnog karaktera iz kuta gledanja samih krajnjih korisnika)

(2014/C 129/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Patent- und Markensenat

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH

Tuženik: Pfahnl Backmittel GmbH

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Oberster Patent- und Markensenat – Tumačenje članka 12. stavka 2. točke (a) Direktive 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL L 299, str. 25) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.) – Razlozi za opoziv – Registrirani verbalni žig koji je potrošačima postao uobičajeni naziv predmetnog proizvoda zbog nepružanja informacija o postojanju žiga od strane posrednika – Nepostojanje zamjenskih naziva za opis predmetnog proizvoda – Nedjelovanje nositelja žiga

Izreka

1. *Članak 12. stavak 2. točku (a) Direktive 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima treba tumačiti na način da se u okolnostima poput onih u glavnom postupku nositelj žiga izlaže mogućnosti opoziva žiga za proizvod za koji je on registriran ako, zbog djelovanja ili nedjelovanja nositelja, navedeni žig postane uobičajeni naziv za taj proizvod, iz kuta gledanja samih krajnjih korisnika tog proizvoda.*

2. *Članak 12. stavak 2. točku (a) Direktive 2008/95 treba tumačiti na način da se, u smislu te odredbe, kao „nedjelovanje" može smatrati činjenica da se nositelj žiga suzdržava od poticanja prodavača da što više upotrebljavaju taj žig za komercijalizaciju proizvoda za koji je navedeni žig registriran.*

3. *Članak 12. stavak 2. točku (a) Direktive 2008/95 treba tumačiti na način da proglašenje opoziva žiga ne pretpostavlja utvrđenje postoje li drugi nazivi za proizvod čiji je žig postao uobičajeni naziv u trgovini.*

([1]) SL C 399, 22.12.2012.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 6. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Trento – Italija) – Lorenzo Amatori i dr. protiv Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl

(Predmet C-458/12) ([1])

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Prijenos poduzeća — Zadržavanje pravâ radnika — Direktiva 2001/23/EZ — Prijenos radnih odnosa u slučaju ugovornog prijenosa dijela pogona koji ne predstavlja gospodarsku jedinicu koja je prije samostalno postojala)

(2014/C 129/04)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Trento

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lorenzo Amatori, Adrian Gottardi

Tuženik: Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Tribunale di Trento – Tumačenje članka 1. stavka 1. točaka (a) i (b) i točke 3. stavka 1. Direktive 2001/23/EZ Vijeća od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona (SL L 82, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 151.) –Uobičajeni prijenos na drugo poduzeće dijela pogona koji ne predstavlja samostalnu gospodarsku cjelinu koja je postojala prije i nad kojom društvo prenositelj nakon prijenosa pokazuje premoć u vidu nadzora koja se očituje u odnosu između nalogodavca i izvršitelja te kroz podjelu poslovnog rizika – sukcesija radnih odnosa u pogledu zaposlenika prenesenog poduzeća ne podliježe nacionalnom propisu.

Izreka

1. *Članak 1. stavak 1. točke (a) i (b) Direktive 2001/23/EZ Vijeća od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona treba tumačiti na način da se ne protivi nacionalnim propisima, poput propisa u glavnom predmetu, koji prilikom prijenosa dijela poduzeća omogućuju preuzimatelju da preuzme radne odnose od prenositelja u slučaju kada taj dio poduzeća ne predstavlja funkcionalno samostalnu gospodarsku jedinicu koja je postojala prije njegovog prijenosa.*

2. *Članak 1. stavak 1. točke (a) i (b) Direktive 2001/23 treba tumačiti na način da se ne protivi nacionalnim propisima, poput propisa u glavnom predmetu, koji omogućuju preuzimatelju da preuzme radne odnose od prenositelja u slučaju kada, nakon prijenosa dijela dotičnog poduzeća, taj prenositelj pokazuje u odnosu na preuzimatelja značajnu premoć.*

([1]) SL C 389, 15.12.2012.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Loredana Napoli protiv Ministero della Giustizia – Dipartimento dell' Amministrazione Penitenziaria

(Predmet C-595/12) ([1])

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2006/54/EZ — Jednako postupanje prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada — Osposobljavanje radi stjecanja statusa službenika — Isključenje zbog dulje odsutnosti — Odsutnost zbog rodiljnog dopusta)

(2014/C 129/05)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Loredana Napoli

Tuženik: Ministero della Giustizia – Dipartimento dell'Amministrazione Penitenziaria

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Tumačenje članka 2. stavka 2. točke (c), članka 14. stavka 2. i članka 15. Direktive 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006 o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (SL L 204, str. 23.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 246.) – Izravan učinak – Osposobljavanje radi stjecanja statusa službenika –Nacionalni propisi koji predviđaju isključivanje s osposobljavanja i upis na sljedeće osposobljavanje u slučaju opravdane odsutnosti tijekom više od 30 uzastopnih dana – Odsutnost zbog rodiljnog dopusta

Izreka

1. *Članak 15. Direktive 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada mora se tumačiti u smislu da mu je protivno nacionalno zakonodavstvo koje iz razloga u javnom interesu ženu koja koristi rodiljni dopust isključuje iz stručnog osposobljavanja koje je sastavni dio njezinog posla i koje je obvezno za dobivanje trajnog imenovanja na mjesto službenika kao i za poboljšanje njezinih radnih uvjeta, jamčeći joj pravo sudjelovanja u idućem osposobljavanju koje bude organizirano, ali čiji je datum neizvjestan.*

2. *Članak 14. stavak 2. Direktive 2006/54 ne primjenjuje se na nacionalno zakonodavstvo poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koje ne pridržava određenu djelatnost samo za radnike muškog spola, ali odgađa pristup toj djelatnosti radnicama koje nisu mogle dobiti potpuno stručno osposobljavanje zbog obveznog rodiljnog dopusta.*

3. *Odredbe članka 14. stavka 1. točke (c) i članka 15. Direktive 2006/54 dovoljno su jasne, precizne i bezuvjetne da bi mogle imati izravan učinak.*

([1]) SL C 86, 23.3.2013.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 6. ožujka 2014. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Commissione tributaria provinciale Genova – Italija) – Dresser Rand SA protiv Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli

(Spojeni predmeti C-606/12 i C-607/12) ([1])

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — PDV — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 17. stavak 2. točka (f) — Uvjet vraćanja robe u državu članicu iz koje je izvorno otpremljena ili prevezena)

(2014/C 129/06)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione tributaria provinciale Genova

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dresser Rand SA

Tuženik: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli

Predmet

Zahtjevi za prethodnu odluku – Commissione tributaria provinciale di Genova – Tumačenje članka 17. stavka 2. točke (f) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.) – Prijenos u drugu državu članicu – Pojam rad na predmetnoj robi – Provjeravanje prilagodljivosti drugoj robi – Uvjet vraćanja robe u državu članicu iz koje je izvorno otpremljena ili prevezena – Mogućnost smatranja otpreme prijenosom u drugu državu članicu u slučaju otpreme u državu članicu koja nije država članica iz koje potječe

Izreka

Članak 17. stavak 2. točku (f) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da se ta roba, nakon što se obave radovi na njoj u državi članici u koju je otpremljena ili prevezena, mora nužno vratiti poreznom obvezniku u državu članicu iz koje je bila izvorno otpremljena ili prevezena kako se otprema ili prijevoz robe ne bi definirali kao prijenos u drugu državu članicu.

(1) SL C 101, 6.4.2013.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 6. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Italija) – Cruciano Siragusa protiv Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Predmet C-206/13) (1)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Opća načela prava Unije — Provedba prava Unije — Područje primjene prava Unije — Dovoljna veza — Nepostojanje — Nenadležnost Suda)

(2014/C 129/07)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Cruciano Siragusa

Tuženik: Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Tumačenje članka 17. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Načelo proporcionalnosti – Nacionalni propis koji svaku izmjenu od strane vlasnika nekretnine koja se nalazi u zoni interesa krajolika čini podložnom prethodnom odobrenju – Obveza, u slučaju nepostojanja odobrenja, uništenja nekretnine, čak i ako vlasnik naknadno dokaže da učinjena izmjena nije protivna interesu krajolika

Izreka

Sud Europske unije nije nadležan za odgovaranje na pitanje koje je postavio Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia (Italija).

(1) SL C 207, 20.7.2013.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. prosinca 2013. uputio tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux (Francuska) – Thierry Delvigne protiv Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde

(Predmet C-650/13)

(2014/C 129/08)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Thierry Delvigne

Tuženici: Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. Povelje o temeljnim pravima Europske unije tumačiti na način da sprječava da članak nacionalnog zakona održi na snazi zabranu, koja je k tome neodređena i neproporcionalna, da osobe osuđene prije stupanja na snagu blažeg kaznenog zakona br. 94-89 od 1. veljače 1994., budu blaže kažnjene?

2. Treba li članak 39. Povelje o temeljnim pravima Europske unije, primjenjiv na izbore za Europski parlament, tumačiti na način da državama članicama Europske unije brani predviđanje opće, neodređene i automatske zabrane uživanja građanskih i političkih prava, kako se ne bi stvorila nejednakost u postupanju između državljana država članica?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) 13. prosinca 2013. – Astellas Pharma Inc. protiv Polpharma SA Pharmaceutical Works

(Predmet C-661/13)

(2014/C 129/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Astellas Pharma Inc.

Tuženik: Polpharma SA Pharmaceutical Works

Prethodna pitanja

1. Treba li se članak 10. stavak 6. Direktive 2001/83/EZ (1) tumačiti na način da isključenje patentne zaštite vrijedi i za takve radnje stavljanja na raspolaganje kojima treći iz isključivih komercijalnih razloga nudi ili dostavlja djelatnu tvar zaštićenu patentom proizvođaču generičkih lijekova, koju je to poduzeće za proizvodnju generičkih lijekova predvidjelo za provođenje studije ili ispitivanja za dobivanje odobrenja ili dozvole za komercijalizaciju lijeka u smislu članka 10. stavka 6. Direktive 2001/83/EZ?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrdan:

a) Ovisi li privilegiranje trećega o tome koristi li proizvođač generičkog lijeka kome je on dostavio djelatnu tvar stavljenu na raspolaganje zaista za privilegirane studije ili ispitivanja u smislu članka 10. stavka 6. Direktive 2001/83/EZ? Vrijedi li isključenje patentne zaštite u takvom slučaju i kada treći ne zna kako kupac tvar namjerava upotrijebiti i kada to nije provjerio?

Ili privilegirani položaj trećega ovisi samo o tome, da u vrijeme stavljanja na raspolaganje na temelju svih okolnosti (primjerice poslovnoj orijentaciji poduzeća kome je izvršio dostavu, vrlo maloj količini djelatne tvari koja je stavljena na raspolaganje, skorom isteku patentne zaštite za djelatnu tvar o kojoj je riječ, iskustvu vezanom za pouzdanost kupca) opravdano mogao smatrati da će poduzeće za proizvodnju generičkih lijekova kojemu je dostavljena djelatna tvar, istu koristiti isključivo za privilegirana ispitivanja ili studije u okviru dodjele odobrenja za stavljanje na tržište?

b) Je li treći u vezi s provođenjem stavljanja na raspolaganje dužan poduzeti mjere predostrožnosti da će njegov kupac djelatnu tvar koristiti zaista samo za ispitivanja ili studije i razlikuju li se mjere predostrožnosti koje treba poduzeti po tome, da li se djelatna tvar zaštićena patentom samo nudi ili i dostavlja?

([1]) Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.) u verziji Direktive 2004/27/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o izmjeni Direktive 2001/83/EZ o zakoniku Zajednice koji se odnosi na lijekove za humanu uporabu (SL L 136, str. 34) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 61., str. 101.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) 9. siječnja 2014. – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG protiv Fridolin Santera

(Predmet C-6/14)

(2014/C 129/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tuženik i podnositelj zahtjeva za reviziju: Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG

Tužitelj i protivnik zahtjeva za reviziju: Fridolin Santer

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. točku (g) Uredbe (EZ) br. 785/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o zahtjevima za zračne prijevoznike i operatore zrakoplova u vezi s osiguranjem ([1]) tumačiti na način da je osoba koja se nalazi u helikopteru zračnog prijevoznika Zajednice,

— koja se doduše prevozi na ugovornom temelju (konkretno: ugovor između zračnog prijevoznika i poslodavca te osobe),

— ali se njezin prijevoz izvršava u svrhu određenog radnog zadatka (konkretno: miniranje lavina) i

— koja u ovom zadatku nastupa kao „vodič koji poznaje teren" i koja po nalogu pilota treba otvarati vrata helikoptera tijekom leta te ih potom držati otvorenima na određeni način i u određenom trajanju,

a) „putnik” ili

b) „član letačke i kabinske posade koji je na dužnosti”?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1.a)

Treba li članak 17. stavak 1. Konvencije o ujednačavanju određenih pravila u međunarodnom zračnom prijevozu od 28. svibnja 1999. ([2]) tumačiti na način da je pojmom „putnik” u svakom slučaju obuhvaćen i „putnik” u smislu članka 3. točke (g) Uredbe (EZ) br. 785/2004?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 2.:

Treba li članak 17. stavak 1. Konvencije iz Montreala tumačiti na način da je osoba koja se nalazi u helikopteru zračnog prijevoznika Zajednice „putnik” pod pretpostavkama navedenima u pitanju 1.?

([1]) (SL L 138, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 23., str. 5.).
([2]) (SL 2001, L 194, str. 39.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7. svezak 21., str. 6.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. siječnja 2014. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska)– J.B.G.T. Miljoen protiv Staatssecretaris van Financiën

(Predmet C-10/14)

(2014/C 129/11)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: J.B.G.T. Miljoen

Druga stranka u kasacijskom postupku: Staatssecretaris van Financiën

Prethodna pitanja

1. Treba li prilikom primjene članka 63. UFEU-a, u situaciji kakva je u konkretnom slučaju – naime, kada se u državi podrijetla prilikom isplate dividendi obustavlja porez na dividendu – u usporedbu položaja nerezidenta i rezidenta uključiti i porez na dohodak kojim se oporezuju primici od dividendi, a u koji se rezidentima uračunava iznos obustavljenog poreza na dividendu?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, kod ocjene o tomu je li efektivno porezno opterećenje nerezidenta veće od poreznog opterećenja rezidenta, je li potrebno izvršiti usporedbu nizozemskog poreza na dividendu koji se obustavlja ako je riječ o nerezidentu i nizozemskog poreza na dohodak rezidenta, koji se obračunava na temelju paušalnog dohotka koji se u godini primitka dividendi može pripisati ukupnom portfelju ulagačkih udjela u nizozemskim društvima, ili prema pravu Europske unije treba uzeti u obzir drugi kriterij usporedbe?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2014. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – X protiv Staatssecretaris van Financiën

(Predmet C-14/14)

(2014/C 129/12)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: X

Druga stranka u kasacijskom postupku: Staatssecretaris van Financiën

Prethodna pitanja

1. Treba li prilikom primjene članka 63. UFEU-a, u situaciji kakva je u konkretnom slučaju – naime, kada se u državi podrijetla prilikom isplate dividendi obustavlja porez na dividendu – u usporedbu položaja nerezidenta i rezidenta uključiti i porez na dohodak kojim se oporezuju primici od dividendi, a u koji se rezidentima uračunava iznos obustavljenog poreza na dividendu?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, kod ocjene o tomu je li efektivno porezno opterećenje nerezidenta veće od poreznog opterećenja rezidenta, je li potrebno izvršiti usporedbu nizozemskog poreza na dividendu koji se obustavlja ako je riječ o nerezidentu i nizozemskog poreza na dohodak rezidenta, koji se obračunava na temelju paušalnog dohotka koji se u godini primitka dividendi može pripisati ukupnom portfelju ulagačkih udjela u nizozemskim društvima, ili prema pravu Europske unije treba uzeti u obzir drugi kriterij usporedbe? Treba li pri toj usporedbi uzeti u obzir i kapital koji je u korist rezidenata oslobođen poreza, te u slučaju potvrdnog odgovora, u kojem opsegu (usporedi presudu Welte, C-181/12, EU:C:2013:662)?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, je li dovoljno za ocjenu o tomu da je na temelju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koji je sklopila država podrijetla pravovaljano neutralizirano djelovanje potencijalno diskriminirajućeg poreza po odbitku ako (i) dotični ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja predviđa poreznu olakšicu u državi rezidentnosti kroz uračunavanje poreza po odbitku i ako, bez obzira što ta mogućnost nije bezuvjetna, (ii) u konkretnom slučaju, porezna olakšica koju daje država rezidentnosti, oporezivanjem isključivo neto primljene dividende, u cijelosti kompenzira diskriminirajući dio poreza po odbitku?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. siječnja 2014. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Société générale SA protiv Staatssecretaris van Financiën

(Predmet C-17/14)

(2014/C 129/13)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Société générale SA

Druga stranka u kasacijskom postupku: Staatssecretaris van Financiën

Prethodna pitanja

1. Treba li prilikom primjene članka 63. UFEU-a, u situaciji kada se u državi podrijetla prilikom isplate dividendi obustavlja porez na dividendu, u usporedbu položaja nerezidenta i rezidenta uključiti i porez na društva kojim se oporezuju primici od dividendi, a u koji se rezidentima uračunava iznos obustavljenog poreza na dividendu?

2. a. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li navedena usporedba uzeti u obzir sve troškove koji su s ekonomskog gledišta povezani s dionicama od kojih potječe dividenda?
   b. U slučaju niječnog odgovora, treba li onda uzeti u obzir eventualni odbitak vrijednosti dividende koja je prilikom kupnje već bila uračunata u kupovnu cijenu i eventualni teret financiranja koji proizlazi iz držanja dotičnih dionica?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, je li dovoljno za ocjenu o tomu da je na temelju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koji je sklopila država podrijetla pravovaljano neutralizirano djelovanje potencijalno diskriminirajućeg poreza po odbitku ako (i) dotični ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja ima odredbu u tom smislu i ako, bez obzira što ta mogućnost nije bezuvjetna, (ii) u konkretnom slučaju dovodi do toga da nizozemsko porezno opterećenje nerezidenta nije ništa veće od poreznog opterećenja rezidenta? Je li kod ocjene učinka neutralizacije, u slučaju nedostatne kompenzacije u godini isplate dividendi, bitno da postoji mogućnost prijenosa neostvarenog iznosa kompenzacije i ostvarenja uračunavanja u godinama koje slijede?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundespatentgericht (Njemačka) 17. siječnja 2014. – BGW Marketing- & Management-Service GmbH protiv Bode Scholza

(Predmet C-20/14)

(2014/C 129/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundespatentgericht

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: BGW Marketing- & Management-Service GmbH

Druga stranka u postupku: Bodo Scholz

Prethodno pitanje

Treba li se članak 4. stavak 1. točka (b) Direktive 2008/95/EZ ([1]) tumačiti na način da se u slučaju istovjetnih i sličnih proizvoda i usluga može smatrati da postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu, ako razlikovni niz slova, koji obilježava raniji verbalni/figurativni znak prosječne razlikovnosti, bude preuzet u kasniji verbalni znak treće strane na način da se tome nizu slova doda opisna kombinacija riječi koja se na njega odnosi i taj niz slova pojašnjava kao kraticu opisnih riječi?

([1]) Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL L 299, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverfassungsgericht (Njemačka) 10. veljače 2014. – Peter Gauweiler i dr.

(Predmet C-62/14)

(2014/C 129/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverfassungsgericht

Stranke glavnog postupka

I) Postupak po ustavnoj tužbi

Podnositelji: Peter Gauweiler, Bruno Bandulet, Wilhelm Hankel, Wilhelm Nölling, Albrecht Schachtschneider, Joachim Starbatty, Roman Huber i dr., Johann Heinrich von Stein i dr.

Intervenijenti: Deutscher Bundestag, Bundesregierung

II) Postupak rješavanja sukoba nadležnosti ustavnih tijela

Podnositelj zahtjeva: Fraktion DIE LINKE im Bundestag

Druga stranka u postupku: Deutscher Bundestag

Intervenijent: Bundesregierung

Prethodna pitanja

1. a) Je li Odluka Upravnog vijeća Europske središnje banke od 6. rujna 2012. o tehničkim karakteristikama izravnih monetarnih transakcija protivna članku 119. i članku 127. stavcima 1. i 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i člancima 17. do 24. Protokola o Statutu Europskog sustava europskih središnjih banaka i Europske središnje banke jer prekoračuje mandat Europske središnje banke u području monetarne politike koji je uređen navedenim propisima i zadire u nadležnost država članica?
Proizlazi li prekoračenje mandata Europske središnje banke naročito iz toga da Odluka Upravnog vijeća Europske središnje banke od 6. rujna 2012.

aa) se nastavlja na ekonomskopolitičke programe pomoći Europskog fonda za financijsku stabilnost ili Europskoga stabilizacijskog mehanizma (uvjetovanost)?

bb) predviđa kupnju državnih obveznica samo pojedinih država članica (selektivnost)?

cc) predviđa kupnju državnih obveznica država članica obuhvaćenih programom dodatno uz program pomoći Europskog fonda za financijsku stabilnost ili Europskoga stabilizacijskog mehanizma (usporednost)?

dd) bi mogao zaobići ograničenja i uvjete programa pomoći Europskog fonda za financijsku stabilnost ili Europskoga stabilizacijskog mehanizma (zaobilaženje)?

b) Je li Odluka Upravnog vijeća Europske središnje banke od 6. rujna 2012. o tehničkim karakteristikama izravnih monetarnih transakcija protivna zabrani monetarnog financiranja proračuna iz članka 123. Ugovora o funkcioniranju Europske unije?

Je li Odluka Upravnog vijeća Europske središnje banke od 6. rujna 2012. protivna članku 123. Ugovora o funkcioniranju Europske unije naročito zbog toga što

aa) ne predviđa kvantitativna ograničenja kupnje državnih obveznica (volumen)?

bb) ne predviđa nikakav vremenski razmak između emisija državnih obveznica na primarnom tržištu i njihove kupnje kroz Europski sustav središnjih banaka na sekundarnom tržištu (tržišno formiranje cijena)?

cc) dopušta zadržavanje svih stečenih državnih obveznica do njihove dospjelosti (uplitanje u tržišnu logiku)?

dd) ne sadrži posebne bonitetne zahtjeve stečenih državnih obveznica (rizik neplaćanja)?

ee) predviđa jednako postupanje prema Europskom sustavu središnjih banaka i privatnim i drugim imateljima državnih obveznica (otpis dugova)?

2. Podredno, ako Sud Odluku Upravnog vijeća Europske središnje banke od 6. rujna 2012. o tehničkim karakteristikama izravnih monetarnih transakcija kao akta institucije Europske unije ne smatra prikladnim predmetom zahtjeva prema članku 267. stavku 1. točki (b) Ugovora o funkcioniranju Europske unije:

a) Treba li članak 119. i članak 127. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članke 17. do 24. Protokola o Statutu Europskog sustava europskih središnjih banaka i Europske središnje banke tumačiti na način da Eurosustavu – alternativno ili kumulativno – dopuštaju

aa) uvjetovanje kupnje državnih obveznica o postojanju i ispunjavanju ekonomskopolitičkih programa pomoći Europskog fonda za financijsku stabilnost ili Europskoga stabilizacijskog mehanizma (uvjetovanost)?

bb) kupnju državnih obveznica samo pojedinih država članica (selektivnost)?

cc) kupnju državnih obveznica država članica programa dodatno uz program pomoći Europskog fonda za financijsku stabilnost ili Europskoga stabilizacijskog mehanizma (usporednost)?

dd) zaobilaženje ograničenja i uvjeta programa pomoći Europskog fonda za financijsku stabilnost ili Europskoga stabilizacijskog mehanizma (zaobilaženje)?

b) Treba li članak 123. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi zabrane monetarnog financiranja proračuna tumačiti na način da je Eurosustavu – alternativno ili kumulativno – dopušteno,

aa) kupovati državne obveznice bez kvantitativnih ograničenja (volumen)?

bb) kupovati državne obveznice bez poštivanja minimalnog vremenskog razmaka od njihovog izdavanja na primarnom tržištu (tržišno formiranje cijena)?

cc) držati sve stečene državne obveznice do njihove dospjelosti (uplitanje u tržišnu logiku)?

dd) stjecati državne obveznice bez minimalnih bonitetnih zahtjeva (rizik neplaćanja)?

ee) prihvatiti jednako postupanje prema Europskom sustavu središnjih banaka i privatnim i drugim imateljima državnih obveznica (otpis dugova)?

ff) utjecati na formiranje cijena izražavanjem namjere kupnje ili na drugi način koji je vremenski povezan s emisijom državnih obveznica država članica europodručja (poticanje na prvo stjecanje)?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2014. uputio tribunal du travail de Nivelles (Belgija) – Charlotte Rosselle protiv Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)

(Predmet C-65/14)

(2014/C 129/16)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal du travail de Nivelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Charlotte Rosselle

Tuženici: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)

Svojevoljan intervenijent: Institut pour l'Egalité des Femmes et des Hommes (IEFH)

Prethodno pitanje

Krši li Kraljevska odluka od 3. srpnja 1996. o provedbi zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju i naknadama, koordiniranog 14. srpnja 1994. u glavi III, poglavlju III, odjeljcima 1. i 2. time što ne predviđa izuzeće od probnog roka statutarne djelatnice kojoj je dodijeljen status mirovanja iz osobnih razloga i koja je na rodiljnom dopustu, dok je to slučaj sa statutarnim djelatnikom koji je podnio ostavku ili mu je dan otkaz, Direktivu Vijeća 92/85/EEZ od 19. listopada 1992. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu trudnih radnica te radnica koje su nedavno rodile ili doje ([1]) i Direktivu 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (preinaka) ([2])?

([1]) SL L 348, str. 1; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 73.
([2]) SL L 204, str. 23.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 246.

Žalba koju je 18. veljače 2014. podnio Forgital Italy SpA protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 4. prosinca 2013. u predmetu T-438/10, Forgital Italy SpA protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-84/14 P)

(2014/C 129/17)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Forgital Italy SpA (zastupnici: R. Mastroianni, V. Turinetti di Priero, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije i Europska komisija

Zahtjevi

— ukinuti rješenje od 4. prosinca 2013. kojim je Opći sud u predmetu T-438/10 odbio kao nedopuštenu tužbu za poništenje Uredbe Vijeća (EU) br. 566/2010 od 29. lipnja 2010. kojom se mijenja Uredba (EZ) br. 1255/96 o privremenoj suspenziji autonomnih carina iz Zajedničke carinske tarife za određene industrijske i poljoprivredne proizvode i proizvode ribarstva (SL L 163, str. 4.), u dijelu u kojem se mijenja označavanje robe za koju su autonomne carine iz zajedničke carinske tarife suspendirane;

— vratiti predmet T-438/10 Općem sudu radi odlučivanja o meritumu spora sukladno članku 61. Poslovnika Suda;

— naložiti Vijeću i Komisiji snošenje troškova ovog postupka kao i troškova postupka u predmetu T-438/10.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj ističe povredu članka 113. Poslovnika Općeg suda, prava na učinkoviti pravni lijek iz članka 47. Povelje o temeljnim pravima Europske unije, općeg načela učinkovite sudske zaštite i povredu prava na obranu. On tvrdi da je Opći sud pogrešno primijenio pravo ističući po službenoj dužnosti prigovor nedopuštenosti tužbe koju je žalitelj podnio u predmetu T-438/10 bez predočenja činjeničnih i pravnih argumenata na kojima se temelji navedeni prigovor i bez dopuštanja da se stranke očituju u tom smislu, kako je predviđeno člankom 113. Poslovnika Općeg suda. U tom smislu, nevažno je što je Opći sud strankama uputio pitanje o utjecaju njegovog rješenja od 5. veljače 2013. (predmet T-551/11, BSI/Vijeće) na predmet T-438/10 jer, suprotno onome što tvrdi Opći sud, stranke nisu iz toga trebale zaključiti da on razmatra mogućnost da po službenoj dužnosti istakne prigovor nedopuštenosti.

Kao drugo, Opći sud je pogrešno primijenio pravo prilikom tumačenja članka 263. stavka 4. zadnje rečenice UFEU-a tumačenog zajedno s općim načelom učinkovite sudske zaštite sadržanim u članku 47. Povelje o ljudskim pravima Europske unije. Uredba Vijeća (EZ) br. 566/2010 od 29. lipnja 2010. ne predstavlja regulatorni akt koji sadrži provedbene mjere.

Žalba koju je 28. veljače 2014. podnio European Medical Association Asbl (EMA) protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) donesene 11. prosinca 2013. u predmetu T-116/11, European Medical Association protiv Europske komisije

(Predmet C-100/14 P)

(2014/C 129/18)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: European Medical Association Asbl (EMA) (zastupnici: A. Franchi, L. Picciano, G. Gangemi, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjev

— ukinuti presudu Općeg suda Europske unije u predmetu T-116/11 donesenu 11. prosinca 2013. i vratiti predmet Općem sudu.

— naložiti Komisiji snošenje troškova postupka

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

EMA je pred Sudom Europske unije podnijela žalbu protiv presude donesene 11. prosinca 2013. u predmetu T-116/11, kojom je Opći sud odbio tužbu EMA-e, podnesene na temelju članaka 268., 272. i 340. UFEU-a kojom je ona tražila naknadu troškova osoblja iz ugovora 507760 Dicoems i 507126 Cocoon.

U prilog svojoj žalbi EMA se poziva na sljedeće žalbene razloge:

Prvi žalbeni razlog. Pogrešno tumačenje ugovornih odredbi i pravnih pravila i očita pogreška u ocjeni dokaznih sredstava.

EMA smatra da presuda sadrži pogrešno tumačenje ugovornih odredbi i odredbi primjenjivog prava kao i očitu pogrešku u ocjeni dokaznih sredstava jer u njoj stoji da je Komisija ispravno zaključila da EMA nije snosila određene zaračunate, ali još neplaćene troškove niti su oni zavedeni u njezinim računima na dan izdavanja potvrde o reviziji u smislu belgijskih računovodstvenih pravila

Drugi žalbeni razlog. Očita pogreška u ocjeni dokaza i nedostatak obrazloženja.

EMA smatra da više točaka presude sadrži teške povrede postupka u mjeri u kojoj te točke nisu obrazložene te su nedovoljno ili kontradiktorno obrazložene. Osim toga Opći sud je počinio brojne propuste i očite pogreške u ocjeni dokaznih sredstava podnesenih u ovom predmetu. Iz presude proizlazi da je Opći sud često propustio ocijeniti dokaze koje je dostavila EMA i time je zapravo propustio odlučiti o njezinim zahtjevima sadržanima u replici. U brojnim točkama Opći sud se bezuvjetno oslanja na zaključke iz završnog izvješća računovodstvene revizije o ugovorima Cocoon i Dicoems, izvršene za račun Komisije, iako su upravo ti zaključci bili predmet prigovora sadržanih u tužbi EMA-e.

Treći žalbeni razlog. Pogrešna primjena načela dobre vjere i lojalne suradnje u izvršavanju ugovora.

EMA smatra da je Opći sud počinio pogrešku u ocjeni belgijskog prava kada je riječ o primjeni načela dobre vjere i lojalne suradnje u izvršavanju ugovora. Komisija je prilikom provedbe projekata Dicoems i Cocoon povrijedila svoje obveze nadzora predviđene člankom 11.3.4. općih uvjeta ugovora koji osobito predviđa Komisijinu obvezu nadzora ispravne provedbe projekta sa znanstvenog, tehnološkog i financijskog gledišta. Opći sud je pogrešno procijenio da Komisija nije povrijedila svoju obvezu nadzora niti koju drugu posebnu ugovornu odredbu, da je s pravom odmah raskinula dva ugovora o projektima Dicoems i Cocoon odbijajući također i zahtjev za naknadu štete koji proizlazi iz ugovora.

Četvrti žalbeni razlog. Povreda načela prava Zajednice.

EMA ističe brojne povrede prava Zajednice koje je počinio Opći sud među kojima su osobito pogrešna primjena načela proporcionalnosti i zabrane diskriminacije te prava obrane žalitelja.

Tužba podnesena 10. ožujka 2014. – Savezna Republika Njemačka protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije

(Predmet C-113/14)

(2014/C 129/19)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze, A. Wiedmann, agenti)

Tuženici: Europski parlament, Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

— poništi članak 7. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 ([1]),

— poništi članak 2. Uredbe Vijeća (EU) od 16. prosinca br. 1370/2013 o utvrđivanju mjera za određivanje određenih potpora i subvencija vezanih uz zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih proizvoda ([2]) koji upućuje na članak 7. Uredbe (EU) br. 1308/2013,

— odredi daljnje važenje učinaka navedenih pravnih propisa do stupanja na snagu propisa donesenih na osnovi odgovarajućeg pravnog temelja,

— naloži Europskom parlamentu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Savezna Republika Njemačka zahtijeva poništenje članka 7. Uredbe (EU) br. 1308/2013. Uredba (EU) br. 1308/2013 bi se usvojila se u cijelosti kao dio zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta na pravnom temelju članka 43. stavka 2. UFEU-a.

No, prema mišljenju savezne vlade se kod članka 7. Uredbe (EZ) br. 1308/2013 radi o takozvanim „mjerama o utvrđivanju cijena" iz članka 43. stavka 3. UFEU-a. Stoga savezna vlada smatra da članak 7. Uredbe (EU) br. 1308/2013 nije smio biti donesen na pravnom temelju članka 43. stavka 2. UFEU-a, nego na pravnom temelju članka 43. stavka 3. Prema mišljenju savezne vlade, članak 7. Uredbe (EU) br. 1308/2013 zasniva se stoga na pogrešnom pravnom temelju.

Prema mišljenju savezne vlade, članak 2. Uredbe (EU) br. 1308/2013 koji upućuje na članak 7. Uredbe (EU) br. 1308/2013, mora se također poništiti iz razloga pravne sigurnosti i jasnoće. Kako članak 2. Uredbe (EU) br. 1370/2013 upućuje na članak 7. Uredbe (EU) br. 1308/2013, koji se prema mišljenju savezne vlade mora poništiti, on doprinosi pogrešnom dojmu da se zasniva na pravilnom pravnom temelju i da je zakonit.

Prema mišljenju savezne vlade, radi zaštite važnih interesa iz razloga zaštite legitimnih očekivanja poljoprivrednika kao i općenito razloga pravne sigurnosti, potrebno je u skladu s člankom 264. stavkom 2. UFEU-a utvrditi daljnje važenje učinaka navedenih pravnih propisa do stupanja na snagu propisa donesenih na osnovi odgovarajućeg pravnog temelja.

([1]) SL L 347, str. 671.
([2]) SL L 346, str.12.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 12. ožujka 2014. – El Corte Inglés protiv OHIM-a – Tecnisynthese (BTS)

(Predmet T-592/10) ([1])

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice BTS — Raniji figurativni žigovi Zajednice i nacionalni žigovi TBS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009")

(2014/C 129/20)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: El Corte Inglés (Madrid, Španjolska) (zastupnici: u početku M. López Camba i J. L. Rivas Zurdo, zatim J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veiguela i I. Munilla Muñoz, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: Technisynthese SARL (Saint-Pierre-Montlimart, Francuska)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 23. rujna 2010. (predmet R 1380/2009-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Technisynthese SARL i El Corte Inglés, SA.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*

2. *Nalaže se El Corte Inglés, SA snošenje troškova postupka.*

([1]) SL C 80, 12.3.2011.

Presuda Općeg suda od 12. ožujka 2014. – American Express Marketing & Development protiv OHIM-a (IP ZONE)

(Spojeni predmeti T-102/11 i T-369/12 do T-371/12) ([1])

(„Žig Zajednice — Prijave verbalnih žigova Zajednice IP ZONE, EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE i EUROPEAN IP ZONE — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009")

(2014/C 129/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: American Express Marketing & Development (New York, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: V. Spitz, A. Gaul. T. Golda i S. Kirschstein-Freund, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: J. Crespo Carrillo i P. Bullock, agenti)

Predmet

Tužbe protiv odluka drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 1. prosinca 2010. (predmet R 1125/2010-2) i od 12. lipnja 2012. (predmeti R 1451/2011-2, R 1452/2011-2 i R 1453/2011-2), u vezi prijava za registraciju znaka IP ZONE i znakova EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE i EUROPEAN IP ZONE kao žigova Zajednice.

Izreka

1. *Tužbe se odbijaju.*

2. *Nalaže se American Express Marketing & Development Corp. snošenje troškova postupka.*

(1) SL C 130,30.4.2011.

Presuda Općeg suda od 12. ožujka 2014. – Al Assad protiv Vijeća

(Predmet T-202/12) (1)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Stavljanje pojedinca na popis obuhvaćenih osoba — Osobni odnosi s članovima režima — Pravo na obranu — Pravičan postupak — Obveza obrazlaganja — Teret dokazivanja — Pravo na učinkovitu sudsku zaštitu — Proporcionalnost — Pravo na vlasništvo — Pravo na privatan život")

(2014/C 129/22)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Bušra al-Asad (Damask, Sirija) (zastupnici: G. Karouni i C. Dumont, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: G. Étienne i M.-M. Joséphidès, agenti)

Predmet

Zahtjev za djelomično poništenje, kao prvo, Provedbene odluke Vijeća 2012/172/ZVSP od 23. ožujka 2012. o provedbi Odluke 2011/782/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL L 87, str. 103.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 14., str. 102.), kao drugo, Odluke Vijeća 2012/739/ZVSP od 29. studenoga 2012. o mjerama ograničavanja protiv Sirije i stavljanju izvan snage Odluke 2011/782/ZVSP (SL L 330, str. 21.), kao treće, Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 363/2013 od 22. travnja 2013. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL L 111, str. 1., ispravak SL 2013, L 127, str. 27.), te, kao četvrto, Odluke Vijeća 2013/255/ZVSP od 31. svibnja 2013. o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL L 147, str. 14.), u dijelu u kojem se navedeni akti odnose na tužiteljicu.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*

2. *Bušri al-Asad nalaže se snošenje troškova.*

(1) SL C 217, 21.7.2012.

Presuda Općeg suda od 12. ožujka 2014. – Tubes Radiatori protiv OHIM-a – Antrax It (Radijator)

(Predmet T-315/12) ([1])

(„Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje ništavosti — Registrirani dizajn Zajednice u obliku radijatora za grijanje — Raniji dizajn — Razlog ništavosti — Nepostojanje individualnog karaktera — Nepostojanje različitog ukupnog dojma — Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002 — Zasićenje stanja umjetnosti — Obveza obrazlaganja")

(2014/C 129/23)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Tubes Radiatori Srl (Resana, Italija) (zastupnici: S. Verea, K. Muraro, M. Balestriero i P. Menapace, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: u početku F. Mattina, zatim P. Bullock, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Antrax It Srl (Resana) (zastupnik: L. Gazzola, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke trećeg žalbenog vijeća OHIM-a od 3. travnja 2012. (predmet R 953/2011-3), povodom postupka za proglašavanje ništavosti između Antrax It Srl i Tubes Radiatori Srl.

Izreka

1) *Poništava se odluka trećeg žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)(OHIM) od 3. travnja 2012. (predmet R 953/2011-3).*

2) *U preostalom dijelu tužba se odbija.*

3) *OHIM će, osim vlastitih, snositi i troškove Tubes Radiatori Srl.*

4) *Antrax It Srl će snositi vlastite troškove.*

([1]) SL C 273,8.9.2012.

Presuda Općeg suda od 12. ožujka 2014. – Globosat Programadora protiv OHIM-a – Sport TV Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL)

(Predmet T-348/12) ([1])

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice SPORT TV INTERNACIONAL — Raniji nacionalni figurativni žig SPORTV — Relativni razlog za odbijanje — Dokaz uporabe ranijeg žiga — Članak 42. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 i pravilo 22. Uredbe (EZ) br. 2868/95")

(2014/C 129/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Globosat Programadora Ltda (Rio de Janeiro, Brazil) (zastupnik: S. Micallef, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: J. Crespo Carillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Sport TV Portugal, SA (Lisabon, Portugal) (zastupnici: B. Braga da Cruz i J. Pimenta, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 23. svibnja 2012. (predmet R 2079/2010-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Globosat Programadora Ltda i Sport TV Portugal, SA.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*

2. *Nalaže se Globosat Programadora Ltda snošenje troškova postupka.*

([1]) SL C 311,13.10.2012.

Presuda Općeg suda od 12. ožujka 2014– Borrajo Canelo protiv OHIM-a – Tecnoazúcar (PALMA MULATA)

(Predmet T-381/12) ([1])

(„Žig Zajednice — Postupak povodom opoziva — Verbalni žig zajednice PALMA MULATA — Stvarna uporaba — Članak 15. stavak 1. točka (a) i članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Oblik koji odlikuju elementi koji nemaju razlikovni karakter")

(2014/C 129/25)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Ana Borrajo Canelo (Madrid, Španjolska); Carlos Borrajo Canelo (Madrid); i Luis Borrajo Canelo (Madrid) (zastupnik: A. Gómez López, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Schifko, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Tecnoazúcar (Havana, Kuba) (zastupnik: J. Carbonell Callicó, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 21. svibnja 2012. (predmet R 2265/2010-2), u vezi postupka povodom opoziva između Ane Borrajo Canelo, Carlosa Borrajo Canelo i Luisa Borrajo Canelo, s jedne strane, i Tecnoazúcara, s druge strane.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*

2. *Nalaže se Ani Borrajo Canelo, Carlosu Borrajo Canelo i Luisu Borrajo Canelo snošenje troškova postupka.*

([1]) SL C 343,10.11.2012.

Presuda Općeg suda od 13. ožujka 2014. – Heinrich protiv OHIM-a – Komisija (European Network Rapid Manufacturing)

(Predmet T-430/12) ([1])

(„Žig Zajednice — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Zajednice European Network Rapid Manufacturing — Apsolutni razlog za odbijanje — Imitacija znaka međunarodne međuvladine organizacije — Članak 7. stavak 1. točka (h) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 6.b Pariške konvencije")

(2014/C 129/26)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Heinrich Beteiligungs GmbH (Witten, Njemačka) (zastupnik: A. Theis, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: Europska komisija

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 5. srpnja 2012. (predmet R 793/2011-1), povodom postupka za proglašavanje žiga ništavim između Europske komisije i Heinrich Beteiligungs GmbH.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*

2. *Nalaže se Heinrich Beteiligungs GmbH snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM).*

(1) SL C 355,17.11.2012.

Presuda Općeg suda od 12. ožujka 2014. – Alsteens protiv Komisije

(Predmet T-373/13 P) (1)

(„Žalba — Javna služba — Privremeni službenici — Produženje ugovora — Očita nedopuštenost prvostupanjske tužbe — Pravo na saslušanje — Zasebni karakter dodatka o produženju ugovora")

(2014/C 129/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Geoffroy Alsteens (Marcinelle, Belgija) (zastupnici: S. Orlandi, D. de Abreu Caldas i J.-N. Louis, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: J. Currall i D. Martin, agenti)

Predmet

Žalba protiv rješenja Službeničkog suda Europske unije (treće vijeće) od 8. svibnja 2013., Alsteens/Komisija (F-87/12), sa zahtjevom za ukidanje tog rješenja.

Izreka

1. *Ukida se rješenje Službeničkog suda Europske unije (treće vijeće) od 8. svibnja 2013., Alsteens/Komisija (F-87/12).*

2. *Predmet se vraća Službeničkom sudu na ponovno suđenje.*

3. *O troškovima će se odlučiti naknadno.*

(1) SL C 325, 9.11.2013.

Tužba podnesena 15. siječnja 2014. – Argo Development and Manufacturing protiv OHIM-a – Clapbanner (Advertising articles)

(Predmet T-41/14)

(2014/C 129/28)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Argo Development and Manufacturing Ltd (Ra'anana, Izrael) (zastupnik: B. Brisset, *lawyer*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Clapbanner Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku trećeg žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 22. listopada 2013. u predmetu R 981/2012-3;

— naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Registrirani žig Zajednice protiv kojeg je podnesen zahtjev za proglašavanje žiga ništavim: dizajn proizvoda „advertising articles" [reklamni proizvodi] – registriran pod br. 1684325-0001

Nositelj žiga Zajednice: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Stranka koja zahtijeva proglašavanje žiga Zajednice ništavim: tužitelj

Obrazloženje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim: navedeno je da dizajnu nedostaje novitet (članak 5. Uredbe o žigu Zajednice) i individualni karakter (članak 6. Uredbe o žigu Zajednice)

Odluka Odjela za poništaje: proglasio je osporeni žig Zajednice nevaljanim

Odluka žalbenog vijeća: žalba je prihvaćena, a tužba za proglašenje nevaljanosti je odbijena

Tužbeni razlozi: povreda članaka 4., 5. i 6. Uredbe o žigu Zajednice.

Tužba podnesena 13. siječnja 2014. – Heidrick & Struggles International protiv OHIM-a (THE LEADERSHIP COMPANY)

(Predmet T-43/14)

(2014/C 129/29)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Heidrick & Struggles International, Inc. (Chicago, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: A. Norris, *Barrister*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 10. listopada 2013. u predmetu R 338/2013-2;

— naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „THE LEADERSHIP COMPANY" za usluge iz razreda 35 i 44 – prijava žiga Zajednice br. 11 031 457

Odluka ispitivača: prijava je odbijena

Odluka žalbenog vijeća: žalba je odbijena

Tužbeni razlozi: povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) te članka 7. stavka 2. Uredbe o žigu Zajednice.

Tužba koju je 20. siječnja 2014. podnio Ludwig-Bölkow-Systemtechnik protiv Komisije

(Predmet T-53/14)

(2014/C 129/30)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (Ottobrunn, Njemačka) (zastupnici: M. Núñez Müller i T. Becker, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— utvrdi da je tužitelj u okviru ugovora SES6-CT-2004-502596 (HyWays), SES6-CT-2005-019813 (HyApproval) i SES6-CT-2005-513542 (HarmonHy), koji su bili sklopljeni između Komisije i među ostalima tužitelja, svoje projektne troškove izračunao u skladu s primjenjivim ugovornim odredbama, posebice člankom II.19 Općih uvjeta i da je Komisija prekršila svoje ugovorne obveze, time što je prilikom izdavanja opomena o dugovanju br. 3241314522 i 3241315423 (HyWays), br. 3241314527 i 3241314526 (HyApproval) kao i br. 3241314519 i 3241313756 (HarmonHy) na drukčiji način izračunala projektne troškove tužitelja;

— utvrdi da je tužitelj u okviru ugovora SES6-CT-2004-502596 (HyWays) primio samo novčani doprinos Zajednice u iznosu od 495 269,48 eura i da je Komisija prilikom izdavanja opomena o dugovanju br. 3241314522 i 3241315423 tako neopravdano pretpostavila da je tužitelj primio novčani doprinos u iznosu od 604 240,79 eura;

— utvrdi da su troškovi koje je Komisija u okviru ugovora SES-CT-2005-019813 (HyApproval), na temelju Final Audit Reporta od 15. srpnja 2011. s Management (MGT) prekvalificirala u Research (RTD), zapravo troškovi upravljanja;

— utvrdi da tužitelj u okviru gore navedenih ugovora nije dužan platiti naknadu štete (*liquidated damages*) u skladu s člankom II.30 Općih uvjeta;

— utvrdi da su gore navedene Komisijine opomene o dugovanju, s iznimkom iznosa u visini od 1 323,02 eura u vezi s opomenom o dugovanju br. 3241314523 (HyWays), kao i iznosa u visini od 3 870,02 eura u vezi s opomenom o dugovanju br. 3241314527 (HyApproval), te iznosa u visini od 16 868,66 eura u vezi s opomenom o dugovanju br. 3241314519 (HarmonHy), neopravdano izdane i da tužitelj Komisiji ne duguje iznose navedene u opomenama o dugovanju, s iznimkom ovdje navedenih iznosa;

— naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog

Tužitelj u okviru prvog žalbenog razloga ističe da je za obračun svojih projektnih troškova primjenjivao metodu obračuna koja je u skladu s člankom II.19 Općih uvjeta spornih ugovora. Stoga tužitelj smatra da Komisija nije bila ovlaštena dovoditi u pitanje metodu obračuna projektnih troškova koju je primijenio tužitelj i prilikom izdavanja spornih opomena o dugovanju primijeniti drukčiju metodu obračuna.

2. Drugi tužbeni razlog

Tužitelj ovdje ističe da je u projektu HyWeys primio samo novčani doprinos u iznosu od 495 269,48 eura. Dakle, Komisija je prilikom izdavanja opomena o dugovanju neopravdano smatrala da je tužitelju isplaćen novčani doprinos u visini od 604 240,79 eura.

3. Treći tužbeni razlog

Tužitelj u okviru trećeg tužbenog razloga ističe da je Komisija u projektu HyApproval pogrešno prekvalificirala određene troškove s „Management" u „Research".

4. Četvrti tužbeni razlog

Tužitelj ovdje iznosi da Komisija nije imala pravo od njega zahtijevati naknadu štete u skladu s člankom II.30 Općih uvjeta spornih ugovora.

Tužba podnesena 24. siječnja 2014. – Evyap protiv OHIM-a – Megusta Trading (DURU)

(Predmet T-56/14)

(2014/C 129/31)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Evyap Sabun Yağ Gliserin Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Istanbul, Turska) (zastupnik: J. Güell Serra, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Megusta Trading GmbH (Zürich, Švicarska)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 6. studenoga 2013. u predmetu R 1861/2012-4,

— naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni žig Zajednice: figurativni crno-bijeli žig za proizvode u razredu 3. – Prijava žiga Zajednice br. 10 185 148

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: tužitelj

Navedeni žig ili znak: nacionalni žigovi br. 225 515, 192 722, 29 149, 31 665 i međunarodna registracija br. 802 256 za proizvode u razredu 3.

Odluka Odjela za prigovore: prigovor se u cijelosti odbija

Odluka žalbenog vijeća: žalba se odbija

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe o žigu Zajednice.

Tužba podnesena 27. siječnja 2014. – Stührk Delikatessen Import protiv Komisije

(Predmet T-58/14)

(2014/C 129/32)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Stührk Delikatessen Import GmbH & Co. KG (Marne, Njemačka) (zastupnik: J. Sparr, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Odluku Komisije u predmetu AT. 39633 – kozice – C(2013)8286 *final* od 27. studenoga 2013., koja je tužitelju dostavljena 29. studenog 2013., u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;

— podredno, u cijelosti poništi novčanu kaznu koja je izrečena tužitelju;

— dodatno podredno, smanji iznos novčane kazne koja je izrečena tužitelju i odredi novčanu kaznu koja ne prelazi iznos od 188 300 eura;

— naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj, među ostalima, ističe, sljedeće tužbene razloge:

— Komisija je pogrešno ocijenila da je tužitelj sudjelovao u sveobuhvatnom kartelu u Nizozemskoj, Belgiji, Francuskoj i Njemačkoj, jer je on za kupca u sjevernoj Njemačkoj samo vodio računa o cjenovnom okviru koji su odredila dva poduzeća sa značajnim udjelom na tržištu te je stoga sudjelovao samo u geografski i stvarno usko ograničenom protutržišnom sporazumu.

— Tužitelj izlaže da nije ni podupirao dogovore o utvrđivanju cijena i količina kao ni sporazume o raspodjeli klijenata drugih sudionika za tržišta Nizozemske, Belgije i Francuske, koje je utvrdila Komisija, niti je imao saznanja o njima.

— Tužitelj tvrdi da Komisija pravilno ustanovljene činjenice dijelom nije uzela u obzir te da ih je dijelom pogrešno ocijenila, protivno njihovom datiranju i sadržaju. S tim u vezi, tužitelj također prigovara da u okviru određivanja visine novčane kazne nije uzet u obzir veći broj olakotnih okolnosti.

— Tužitelj nadalje smatra da su Komisijine Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. i njihova primjena nezakonite te protivne načelu određenosti i okviru za određivanje novčanih kazni koji je odredio zakonodavac.

— Podredno, tužitelj se poziva na to da je Komisija u spornom postupku bitno odstupila od metodike Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni. Time ona nije poštivala činjenicu da je sama vezana svojim Smjernicama o metodi za utvrđivanje kazni i da je prešla dopušteni diskrecijski prostor. Nadalje je Komisija u ovom postupku arbitrarno odredila novčane kazne za sudionike te je glavnim sudionicima i poticateljima u utvrđenom sveobuhvatnom kartelu, protivno vlastitim utvrđenjima o pojedinačnoj težini povreda, odobrila veća smanjenja kazni nego što ih je odobrila tužitelju.

Tužba podnesena 23. siječnja 2014. – Blackrock protiv OHIM-a (INVESTING FOR A NEW WORLD)

(Predmet T-59/14)

(2014/C 129/33)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Blackrock, Inc (New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: S. Malynicz, *Barrister*, K. Gilbert i M. Blair, *Solicitors*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 31. listopada 2013. u predmetu R 573/2013-1;

— naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „INVESTING FOR A NEW WORLD" za usluge iz razreda 35 i 36 – prijava žiga Zajednice br. 11 144 706

Odluka ispitivača: prijavljeni žig nije prihvatljiv za registraciju

Odluka žalbenog vijeća: žalba je odbijena

Tužbeni razlozi: povreda članka 7. stavka 1. točke (b) i članka 7. stavka 2. Uredbe o žigu Zajednice.

Tužba podnesena 28. siječnja 2014. – Monster Energy protiv OHIM-a – Balaguer (icexpresso + energy coffee)

(Predmet T-61/14)

(2014/C 129/34)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Monster Energy Company (Corona, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: P. Brownlow, *Solicitor*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Luis Yus Balaguer (Movera, Španjolska)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 15. studenoga 2013. u predmetu R 821/2013-2;

— naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig s verbalnim elementima „icexpresso + energy coffee" za proizvode i usluge iz razreda 9, 30, 32 i 35 – prijava žiga Zajednice br. 9 950 403

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: tužitelj

Žig ili znak naveden u postupku prigovora: raniji žigovi Zajednice za proizvode iz razreda 5 i 32, registrirani pod br. 8 445 711, 8 815 722 i 8 815 748

Odluka Odjela za prigovore: prigovor je u cijelosti odbijen

Odluka žalbenog vijeća: žalba je odbijena

Tužbeni razlog: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe o žigu Zajednice.

Tužba podnesena 29. siječnja 2014. – Post Bank Iran protiv Vijeća

(Predmet T-68/14)

(2014/C 129/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Post Bank Iran (Teheran, Iran) (zastupnik: D. Luff, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi točku 1. Priloga Odluci Vijeća 2013/661/ZVSP od 15. studenoga 2013. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013 L 306, str. 18.);

— poništi točku 1. Priloga Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 1154/2013 od 15. studenoga 2013. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013 L 306, str. 3.);

— utvrdi da se članak 20. stavak 1. točka (c) Odluke Vijeća 2010/413/ZVSP ([1]), kako je izmijenjen člankom 1. stavkom 7. Odluke Vijeća 2012/35/ZVSP ([2]) od 23. siječnja 2012., i člankom 23. stavkom 2. točkom (d) i člankom 46. stavkom 2. Uredbe 267/2012 ([3]) od 23. ožujka 2012. ne primjenjuje na tužitelja;

— naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na činjenici da je Sud nadležan ispitati kako točku 1. Priloga Odluci Vijeća 2013/661/ZVSP tako i točku 1. Priloga Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 1154/2013 i njihovu usklađenost s općim načelima europskog prava.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na činjenici da se Odlukom Vijeća 2010/413/ZVSP, kako je izmijenjena člankom 1. stavkom 7. Odluke Vijeća 2012/35/ZVSP od 23. siječnja 2012. i Uredbom Vijeća 267/2012 od 23. ožujka 2012., povrjeđuje pravo EU-a te bi ju trebalo proglasiti neprimjenjivom na tužitelja, poništavajući tako Odluku Vijeća 2013/661/ZVSP od 15. studenoga 2013. i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 1154/2013 od15. studenoga 2013., koje se na njima temelje, zbog sljedećih razloga:

— člankom 46. stavkom 2. Uredbe Vijeća 267/2012 od 23. ožujka 2012. se krši članak 215. UFEU-a jer se njime omogućuje Vijeću uvođenje sankcija protiv tužitelja ne poštujući postupak predviđen člankom 215. UFEU-a.

— člankom 20. stavkom 1. točkom (c) Odluke Vijeća 2010/413/ZVSP, kako je izmijenjen člankom 1. stavkom 7. Odluke Vijeća 2012/35/ZVSP od 23. siječnja 2012. i člankom 23. stavkom 2. točkom (d) Uredbe 267/2012 od 23. ožujka 2012. se krše temeljna prava osoba kako su zaštićena člancima 2., 21. i 23. UEU-a i Povelje o temeljnim pravima EU-a time što se njima Vijeću dodjeljuju arbitrarne ovlasti da odluči protiv koje osobe i subjekta želi uvesti sankcije kada utvrdi da ta osoba ili subjekt pruža podršku iranskoj vladi.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na činjenici da je Vijeće pogrešno primijenilo pravo i pogrešno utvrdilo činjenice kada je protiv tužitelja donijelo Odluku Vijeća 2013/661/ZVSP od 15. studenog 2013. i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 1154/2013 od 15. studenog 2013., zbog sljedećih razloga:

— konkretan razlog za stavljanje na popis Post Bank Iran je neutemeljen. Tužitelj je jasno opovrgnuo da je pružio financijsku podršku iranskoj vladi. Štoviše, tužitelj nije pružio nuklearnu podršku Iranu. Stoga uvjeti iz članka 20. stavka 1. točke (c) Odluke Vijeća 2010/413/ZVSP (kako je izmijenjen člankom 1. stavkom 7. Odluke Vijeća 2012/35/ZVSP od 23. siječnja 2012., člankom 1. stavkom 8. Odluke Vijeća 2012/635/ZVSP od 15. listopada 2012. i člankom 1. stavkom 2. Odluke Vijeća 2012/829/ZVSP od 21. prosinca 2012.) i uvjeti iz članka 23. stavka 2. točke (d) Uredbe Vijeća (EU) br. 267/2012 (kako je zatim izmijenjen člankom 1. stavkom 11. Uredbe Vijeća 1263/2012 od 21. prosinca 2012.) nisu ispunjeni.

— uvodeći sankcije protiv Post Bank Iran samo zato što je društvo u državnom vlasništvu, Vijeće je diskriminiralo tužitelja naspram drugih iranskih društava u državnom vlasništvu protiv kojih nisu uvedene sankcije. Postupivši na taj način, Vijeće je povrijedilo načela jednakosti, nediskriminacije i dobrog upravljanja.

— Vijeće nije na odgovarajući način obrazložilo odluku za zadržavanje tužitelja na popisu subjekata protiv kojih su uvedene sankcije. Pozivajući se na „utjecaj mjera u kontekstu političkih ciljeva Unije" Vijeće je propustilo pobliže navesti vrstu utjecaja o kojem je riječ i kako bi se mjerama ostvario taj utjecaj.

— zadržavši tužitelja na popisu društava protiv kojih su uvedene sankcije, Vijeće je zloporabilo svoje ovlasti. Vijeće je u u praksi odbilo postupiti u skladu s presudom Općeg suda u predmetu T-13/11. Vijeće je narušilo institucionalnu strukturu Europske unije i tužiteljevo pravo na sudsku zaštitu i provedbu sudskih odluka. Vijeće je također izbjeglo vlastite odgovornosti i obveze iz Odluke Vijeća 2013/661/ZVSP od 15. studenoga 2013. i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1154/2013 od 15. studenoga 2013., kako ih je Vijeću jasno naznačio Opći sud u gore navedenoj presudi.

— Vijeće je povrijedilo načelo legitimnih očekivanja ne poštujući presudu Suda u kojoj je Vijeće bilo stranka protiv tužitelja i u kojoj je ono izgubilo spor time što nije poštovalo čak ni razloge i obrazloženje presude, time što je donijelo pogrešan zaključak o tužiteljevom poslovanju i njegovoj navodnoj ulozi u odnosu na iransku vladu, time što nije niti u najmanjoj mjeri ispitalo tužiteljevu stvarnu ulogu i poslovanje u Iranu iako je to u presudi Suda bilo naznačeno kao značajan aspekt režima sankcija EU-a protiv Irana i time što je ostavilo na snazi sankcije i nakon 20. siječnja 2014., kao datuma na koji je EU odobrila profitne djelatnosti za Iran jer se više ne smatra da Iran sudjeluje u aktivnostima širenja nuklearnog oružja.

— Vijeće je povrijedilo načelo proporcionalnosti. Sankcije su usmjerene protiv iranskih aktivnosti širenja nuklearnog oružja. Vijeće nije i ne može utvrditi da je tužitelj izravno ili neizravno pružao podršku širenju nuklearnog oružja u Iranu. Ono čak više ni ne tvrdi da tužitelj posebno doprinosi širenju nuklearnog oružja u Iranu. S obzirom na to da sankcije nisu utjecale na širenje nuklearnog oružja, cilj sankcija ne opravdava poništenje koristi koje tužitelj ostvaruje na temelju presude Suda i pritisak koje one stvaraju na cjelokupni sustav sudske zaštite u EU-u, a pogotovo ne opravdava povredu tužiteljevog prava na vlasništvo i obavljanje poslovne djelatnosti. Činjenica da je Vijeće 20. siječnja 2014. donijelo uredbu o ukidanju određenih sankcija na temelju priznanja da Iran ne sudjeluje u aktivnostima širenja nuklearnog oružja osnažuje taj zaključak.

([1]) Odluka Vijeća od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP (SL 2010 L 195, str. 39.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18. , svezak 3., str. 220.).

([2]) Odluka Vijeća 2012/35/ZVSP od 23. siječnja 2012. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2012 L 19, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 12., str. 170.).

([3]) Uredba Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010 (SL 2012 L 88, str. 1) [neslužbeni prijevod]

Tužba podnesena 30. siječnja 2014. – Swatch protiv OHIM-a – Panavision Europe (SWATCHBALL)

(Predmet T-71/14)

(2014/C 129/36)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Swatch AG (Biel, Švicarska) (zastupnik: P. González-Bueno Catalán de Ocón, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Panavision Europe Ltd (Greenford, Ujedinjena Kraljevina)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 11. studenoga 2013. u predmetu R 470/2012-2.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „SWATCHBALL" za proizvode i usluge iz razreda 9, 35, 41 i 42 – prijava žiga Zajednice br. 6 543 524

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: tužitelj

Žig ili znak naveden u prigovoru: registrirani međunarodni žigovi, registrirani figurativni žig Zajednice s verbalnim elementom „swatch" i registrirani verbalni žig Zajednice „SWATCH"

Odluka Odjela za prigovore: prigovor je odbijen

Odluka žalbenog vijeća: žalba je odbijena

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe o žigu Zajednice.

Tužba podnesena 7. veljače 2014. – Islamic Republic of Iran Shipping Lines i drugi protiv Vijeća

(Predmet T-87/14)

(2014/C 129/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran); Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Teheran); Khazar Shipping Lines (Anzali Free Zone, Iran); IRISL Europe GmbH (Hamburg, Njemačka); IRISL Marine Services and Engineering Co. (Qeshm Island, Iran); Irano Misr Shipping Co. (Teheran); Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Teheran); Shipping Computer Services Co. (Teheran); Soroush Sarzamin Asatir Ship Management (Teheran); South Way Shipping Agency Co. Ltd (Teheran); i Valfajr 8th Shipping Line Co. (Teheran) (zastupnici: F. Randolph, *QC*, M. Lester, *Barrister*, i M. Taher, *Solicitor*)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Odluku Vijeća 2013/685/ZVSP od 26. studenoga 2013. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 316, str. 46.) i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 1203/2013 od 26. studenoga 2013. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 316, str. 1.), u mjeri u kojoj se primjenjuju na tužitelje;

— proglasi neprimjenjivima Odluku Vijeća 2013/497/ZVSP od 10. listopada 2013. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 272, str. 46.) i Uredbu Vijeća (EU) br. 971/2013 od 10. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 272, str. 1.);

— naloži Vijeću snošenje troškova tužiteljâ.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelji ističu „prigovor protupravnosti" tražeći da se mjere iz mjeseca listopada proglase nezakonitima jer su donesene bez prikladnog pravnog temelja te se njima povređuju legitimna očekivanja tužiteljâ, načela pravomoćnosti i pravne sigurnosti te načela *ne bis in idem* i *res judicata*, diskriminira IRSL te neopravdano i nerazmjerno povređuju njegova temeljna prava, krši pravo tužiteljâ na obranu i zlorabe ovlasti Vijeća.

U prilog tužbi za poništenje pobijanih mjera tužitelji ističu sljedeće tužbene razloge.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji o nedostatku primjerenog pravnog temelja za donošenje pobijanih mjera.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Vijeće očito pogriješilo odlučivši mjerama obuhvatiti svakog od tužitelja.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Vijeće povrijedilo prava tužiteljâ na obranu.

4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da se pobijanim mjerama povređuju legitimna očekivanja tužiteljâ, načela pravomoćnosti i pravne sigurnosti, načela *res iudicata* i *non bis in idem* te načelo nediskriminacije.

5. Peti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da se pobijanim mjerama neopravdano i nerazmjerno povređuju temeljna prava tužiteljâ, osobito njihova prava na ugled i na poštovanje vlasništva.

Tužba podnesena 13. veljače 2014. – Harry's New York Bar protiv OHIM-a – Harrys Pubar (HARRY'S NEW YORK BAR)

(Predmet T-97/14)

(2014/C 129/38)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Harry's New York Bar SA (Pariz, Francuska) (zastupnik: S. Arnaud, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Harrys Pubar AB (Göteborg, Švedska)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 14. studenoga 2013. u spojenim predmetima R 1038/2012-1 i R 1045/2012-1,

— naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „HARRY'S NEW YORK BAR" za proizvode i usluge u razredima 25, 30, 32 i 43 – Prijava žiga Zajednice br. 3 383 445

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Navedeni žig ili znak: švedske registracije žiga br. 356 009, 320 026, 315 142, 55 6513-1066 za proizvode i usluge u razredima 25. i 42.

Odluka Odjela za prigovore: prigovor se djelomično usvaja

Odluka žalbenog vijeća: žalba se djelomično usvaja u predmetu R 1038/2012-1 a odbija se u predmetu R 1045/2012-1

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 4. Uredbe o žigu Zajednice.

Tužba podnesena 14. veljače 2014. – Helenska Republika protiv Komisije

(Predmet T-107/14)

(2014/C 129/39)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Helenska Republika (zastupnici: I. Chalkias, E. Leftheriotou i A. Vasilopoulou)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Provedbenu odluku Komisije 2013/763/EU od 12. prosinca 2013. o isključenju iz financiranja od strane Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice na temelju Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskoga poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) [priopćene pod brojem dokumenta C (2013) 8743] i objavljene u Službenom glasilu L 338/2013, u dijelu u kojem su isključeni iz financiranja od strane Europske unije izdaci (a) vezani za jedinstvenu potporu, u ukupnom iznosu od 78 813 783,87 eura, koje je Helenska Republika imala tijekom financijskih godina 2008-2010 i (b) vezani za višestruku sukladnost, u iznosu od 22 230 822,10 eura, koje je Helenska Republika imala tijekom financijskih godina 2006-2010;

— naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge.

1. Kada je riječ o ispravku koji je naložen pobijanom odlukom u okviru sustava jedinstvene potpore iz Uredbe br. 1782/2003 ([1]) (prava na potporu):

Prvi tužbeni razlog za poništenje

— Nedostatak pravnog temelja za nametanje ispravaka kada je riječ o izračunu prava na jedinstvenu potporu i raspodjeli nacionalne rezerve te pogrešno tumačenje i primjena članaka 42. i 43. Uredbe br. 1782/2003, članka 21. i članka 28. stavaka 1. i 2. Uredbe br. 795/2004 ([2]) i članka 231. Uredbe br. 1290/2005 ([3]);

— Nezakonito nametanje paušalnih ispravaka u okviru sustava jedinstvene potpore s obzirom na to da ne postoji valjani pravni temelj za primjenu ranijih smjernica iz dokumenta VI/5530/1997 na novi PAC i na sustav jedinstvene potpore; alternativno, primjena ranijih smjernica na novi PAC predstavlja istovremeno zlouporabu ovlasti procjene Europske unije u području financijskih ispravaka i značajnu povredu načela proporcionalnosti.

Drugi tužbeni razlog za poništenje koji se odnosi na uzimanje u obzir svih površina pod krmnim biljem prilikom izračuna referentnih iznosa:

— Komisija predlaže paušalni ispravak od 5 % i time krši načela pravne sigurnosti i proporcionalnosti te prelazi granicu ovlasti procjene s obzirom da uopće ne bi smjela predlagati ispravak ili bi ga barem trebala ograničiti na 2 %.

Treći tužbeni razlog za poništenje koji se odnosi se na uzimanje u obzir svih površina pod krmnim biljem prilikom izračuna referentnih iznosa:

— Povreda članka 4. Uredbe br. 2529/2001 zbog koje je netočno određena osnovica za izračun predloženog paušalnog ispravka jer bi taj ispravak trebao biti ograničen na svotu od 162 920 267,28 eura za 2007., 162 528 761,38 eura za 2008. te 161 343 586,94 eura za 2009.

Četvrti tužbeni razlog za poništenje koji se odnosi na raspodjelu nacionalne rezerve:

— Pogrešno tumačenje odredbi članka 42. Uredbe br. 1782/2003 i članka 21. Uredbe br. 795/2004 (mjerila raspodjele nacionalne rezerve) i pogrešna ocjena činjenica.

Peti tužbeni razlog za poništenje koji se odnosi na raspodjelu nacionalne rezerve:

— Nedostatak potrebnih uvjeta za primjenu Uredbe br. 1290/2005 jer utvrđenja Komisije glede nacionalnih mjerila za raspodjelu nacionalne rezerve ne predstavljaju povrede te Uredbe;

— Pogrešno tumačenje i primjena članka 31. Uredbe br. 1290/2005 i smjernice iz dokumenta VI/5530/1997 s obzirom da, s jedne strane, pod pretpostavkom da su prigovori Komisije koji se odnose na mjerila raspodjele nacionalne rezerve točni, oni nisu doveli do isplate iznosa osobama koje nisu korisnici i nisu uzrokovali rizik gubitka za fondove; s druge strane, predmetni prigovori nisu vezani uz neprovođenje temeljnog nadzora i posljedično ne opravdavaju nametanje paušalnog ispravka od 10%.

2. Kada je riječ o ispravku u području višestruke sukladnosti, naloženom u pobijanoj odluci:

Šesti tužbeni razlog za poništenje:

— Dokument Komisije AGRI-2005-64043 koji je donesen 9. lipnja 2006. ne može biti pravni temelj za nametanje financijskog ispravka. U svakom slučaju, on se ne može retroaktivno koristiti za nametanje ispravka za godinu u kojoj je podnesen zahtjev 2006.

Sedmi tužbeni razlog za poništenje, osobito za godinu u kojoj je podnesen zahtjev 2008.:

— Naloženi su financijski ispravci čime je povrijeđen postupak iz članka 11. Uredbe br. 885/2006 i članka 31. iz Uredbe br. 1290/2005;

— U svakom slučaju, Komisija je, nakon pogrešne ocjene činjenica i nedostatka obrazloženja, zaključila da je bilo nedostataka kada je riječ o temeljnim nadzorima u području višestruke sukladnosti.

Osmi tužbeni razlog za poništenje: pogrešno tumačenje dokumenta AGRI-2005-64043

— Prekoračenje granica ovlasti procjene kojom raspolaže Komisija, a koje je dovelo do nametanja neproporcionalnih ispravaka u odnosu na utvrđene nepravilnosti, u mjeri u kojoj je za godine 2006. i 2007. naložen ispravak od 5%;

— Pogreška prilikom utvrđivanja osnovice za izračun naloženog ispravka.

([1]) Uredba Vijeća (EZ) br. 1782/2003 od 29. rujna 2003. kojom se određuju opća pravila za planove izravnih potpora na temelju zajedničke poljoprivredne politike i određeni planovi potpore poljoprivrednicima te kojom se izmjenjuju i dopunjuju Uredbe (EEZ-a) br. 2019/93, (EZ-a) br. 1452/2001, (EZ-a) br. 1453/2001, (EZ-a) br. 1454/2001, (EZ-a) 1868/94, (EZ-a) br. 1251/1999, (EZ-a) br. 1254/1999, (EZ-a) br. 1673/2000, (EEZ-a) br. 2358/71 i (EZ-a) br. 2529/2001 (SL L 270, str. 1.);

([2]) Uredba Komisije (EZ) br. 795/2004 od 21. travnja 2004. kojom se utvrđuju podrobna pravila za provedbu programa jedinstvenih plaćanja predviđenog Uredbom Vijeća (EZ) br. 1782/2003 o zajedničkim pravilima za programe izravne potpore u sklopu zajedničke poljoprivredne politike te uvođenju određenih programa potpore poljoprivrednim proizvođačima (SL L 141, str. 1.)

([3]) Uredba Vijeća (EZ) br, 1290/2005 od 21. lipnja 2005. o financiranju zajedničke poljoprivredne politike (SL L 209, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 1., str. 44.).

Tužba podnesena 17. veljače 2014. – Bunge Argentina protiv Vijeća

(Predmet T-116/14)

(2014/C 129/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Bunge Argentina SA (Buenos Aires, Argentina) (zastupnici: J. Bellis i R. Luff, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL 2013 L 315, str. 2.), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja; i

— naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na okolnosti da su institucije počinile očitu pogrešku u ocjeni činjenica zaključivši da je postojao poremećaj cijena soje i sojinog ulja koji opravdava primjenu članka 2. stavka 5. podstavka drugog Osnovne antidampinške uredbe ([1]).

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na okolnosti da se članak 2. stavak 5. podstavak drugi Osnovne antidampinške uredbe, kako su ga protumačile institucije u ovom predmetu, ne može primijeniti na uvoz iz države članice WTO-a jer nije u skladu sa Sporazumom o antidampingu WTO-a.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na okolnosti da procjena štete ne uzima u obzir čimbenike kojima se prekida uzročna veza između navodne povrede i navodnog dampinškog uvoza kojima se krši članak 3. stavak, 7. Osnovne antidampinške uredbe.

([1]) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (OJ 2009 L 343, p. 51) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.).

Tužba podnesena 17. veljače 2014. – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte protiv OHIM-a – Arçelik (AquaPerfect)

(Predmet T-123/14)

(2014/C 129/41)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (München, Njemačka) (zastupnik: S. Biagosch, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Arçelik AS (Istanbul, Turska)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 9. prosinca 2013. u predmetu R 314/2013-4;

— naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „AquaPerfect" za proizvode iz razreda 7 – prijava žiga Zajednice br. 10 330 454

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: tužitelj

Žig ili znak naveden u prigovoru: verbalni žig Zajednice „waterPerfect" za proizvode iz razreda 7, registriran pod br. 9 444 118

Odluka Odjela za prigovore: prigovor je djelomično prihvaćen

Odluka žalbenog vijeća: pobijana odluka je ukinuta i prigovor odbijen

Tužbeni razlog: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe o žigu Zajednice.

Tužba podnesena 3. ožujka 2014. – adidas protiv OHIM-a – Shoe Branding Europe protiv OHIM-a (Amblem s dvije usporedne trake)

(Predmet T-145/14)

(2014/C 129/42)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: adidas (Herzogenaurach, Njemačka) (zastupnik: V. von Bomhard i J. Fuhrmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgija)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku Drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 28. studenoga 2013. u predmetu R 1208/2012-2,

— naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: druga stranka u postupku pred Žalbenim vijećem

Predmetni žig Zajednice: žig ('druga vrsta žiga') za obuću u razredu 25 – Prijava za registraciju žiga Zajednice br. 8 398 141

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: tužitelj

Navedeni žig ili znak: registracije žiga Zajednice br. 3 517 646, 3 517 612, 3 517 588, 3 517 661, 4 269 072, 6 081 889; njemačke registracije žiga br. 944 624, 944 623, 399 50 559, 897 134; međunarodna registracija žiga br. 391 692 za proizvode u razredima 18, 25 i 28; i neregistrirani žig/znak koji se rabi u trgovačkom prometu u Njemačkoj

Odluka Odjela za prigovore: prigovor se odbija

Odluka žalbenog vijeća: žalba se odbija

Tužbeni razlozi: povreda članaka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 4. Uredbe o žigu Zajednice.

SLUŽBENIČKI SUD

Presuda Službeničkog suda (treće vijeće) od 12. ožujka 2014. – CR protiv Parlamenta

(Predmet F-128/12) ([1])

(Javna služba — Plaća — Obiteljske naknade — Naknada za uzdržavano dijete — Povrat preplaćenih iznosa — Namjera dovođenja administrativnog tijela u zabludu — Dokazivanje — Nemogućnost da se administrativnom tijelu nametne petogodišnji rok za podnošenje zahtjeva za povrat preplaćenih iznosa — Prigovor protupravnosti — Predsudski postupak — Pravilo o sukladnosti — Prigovor protupravnosti prvi put istaknut u tužbi — Dopuštenost)

(2014/C 129/43)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: CR (zastupnici: A. Salerno i B. Cortese, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: V. Montebelle-Demogeot i E. Taneva, agenti)

Intervenijent koji podupire tuženika: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i A. Bisch, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke da se, na temelju članka 85. stavka 2. Pravilnika o osoblju, zatraži povrat svih naknada za uzdržavano dijete koje su tužitelju neosnovano isplaćene, a ne samo onih koje je bez osnove primio u posljednjih pet godina.

Izreka presude

1. *Tužba se odbija.*

2. *CR snosi vlastite troškove i troškove Europskog parlamenta.*

3. *Vijeće Europske unije, kao intervenijent, snosi vlastite troškove.*

([1]) SL C 26, 26.1.2013., str. 73.

Rješenje Službeničkog suda (treće vijeće) od 5. ožujka 2014. – DC protiv Europola

(Predmet F-77/13) ([1])

(Javna služba — Osoblje Europola — Invalidnost — Naknada za invalidnost — Izračun kamata — Odštetni zahtjev — Očita nedopuštenost)

(2014/C 129/44)

Jezik postupka:nizozemski

Stranke

Tužitelj: DC (zastupnik: W. Brouwer, odvjetnik)

Tuženik: Europski policijski ured (EUROPOL) (zastupnici: D. C. Neumann i J. Arnould, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke o određivanju kamata na iznos isplaćen na temelju potpune nesposobnosti za rad nakon dviju nesreća koje su se dogodile tijekom dvaju službenih putovanja.

Izreka rješenja

1. *Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena.*

2. *DC snosi vlastite troškove i troškove Europskog policijskog ureda.*

([1]) SL C 352, 30.11.2013., str. 27.

Tužba podnesena 11. prosinca 2013. – ZZ protiv Komisije

(Predmet F-119/13)

(2014/C 129/45)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: ZZ (zastupnici: D. de Abreu Caldas i J.-N. Louis, *avocats*)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Ukidanje odluka o prijenosu mirovinskih prava tužiteljâ u mirovinskom sustavu Unije koji primjenjuje nove opće provedbene odredbe koje se tiču članaka 11. i 12. Priloga VIII. Pravilnika o osoblju.

Tužbeni zahtjev tužiteljâ

— Ukidanje odluka o izračunu stečenih mirovinskih prava stečenih prije ulaska u službu Komisije;

— naložiti Komisiji snošenje troškova.

Tužba podnesena 20. prosinca 2013. – ZZ protiv OHIM-a

(Predmet F-125/13)

(2014/C 129/46)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Predmet i opis spora

Zahtjev za poništenje izvješća o ocjenjivanju za 2012. godinu koje se odnosi na vremensko razdoblje od 1. listopada 2011. do 31. prosinca 2012., kao i na ciljeve određene za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2013. i zahtjev za naknadu štete.

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Službeničkog suda zahtijeva da:

— poništi izvješće o ocjenjivanju (Appraisal Report) 15.03.2013. koje se odnosi na tužitelja za vremensko razdoblje od 1.10.2011. do 31.12.2012.;

— poništi ciljeve koje je OHIM odredio za tužitelja za vremensko razdoblje od siječnja 2013. do prosinca 2013;

— naloži OHIM-u isplatu naknade štete tužitelju u primjerenom iznosu određenom od Službeničkog suda za neimovinsku štetu koja mu je nastala.

— naloži OHIM-u snošenje troškova postupka.

ISPRAVCI

Ispravak priopćenja u Službenom listu u predmetu T-689/13

(Službeni list Europske unije C 85 od 22. ožujka 2014.)

(2014/C 129/47)

Priopćenje u Službenom listu u predmetu T-689/13 Bilbaina de Alquitranes i drugi protiv Komisije treba glasiti kako slijedi:

„Tužba podnesena 20. prosinca 2013. – Bilbaina de Alquitranes i drugi protiv Komisije

(Predmet T-689/13)

(2014/C 85/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Vizcaya, Španjolska); Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Češka Republika); Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Španjolska); Koppers Denmark A/S (Nyborg, Danska); Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Ujedinjena Kraljevina); Koppers Netherlands BV (Uithoorn, Nizozemska); Rütgers basic aromatics GmbH (Castrop-Rauxel, Njemačka); Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgija); Rütgers Poland Sp. z o.o. (Kędzierzyn-Koźle, Poljska); Bawtry Carbon International Ltd (Doncaster, Ujedinjena Kraljevina); Grupo Ferroatlántica, SA (Madrid, Španjolska); SGL Carbon GmbH (Meitingen, Njemačka); SGL Carbon GmbH (Bad Goisern am Hallstättersee, Austrija); SGL Carbon (Passy, Francuska); SGL Carbon, SA (La Coruña, Španjolska); SGL Carbon Polska S.A. (Racibórz, Poljska); ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Njemačka); i Tokai Erftcarbon GmbH (Grevenbroich, Njemačka) (zastupnici: K. Van Maldegem i C. Mereu, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— utvrdi da je tužba dopuštena i osnovana;

— poništi pobijani akt u dijelu u kojem se smola, ugljeni katran, visokotemperaturna, razvrstava u kategorije H400 i H410; i

— naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj traži djelomično poništenje Uredbe Komisije (EU) br. 944/2013 od 2. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, za potrebe njezine prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku (Uredba CLP) (SL L 261, str.5.), u dijelu u kojem se smola, ugljeni katran, visokotemperaturna CAS broj 65996-93-2 (u daljnjem tekstu: CTPHT) razvrstava u kategorije H400 (Akutna toksičnost za vodeni okoliš 1) i H410 (Kronična toksičnost za vodeni okoliš 1) (u daljnjem tekstu: pobijani akt).

U prilog osnovanosti svoje tužbe, tužitelj ističe tri tužbena razloga:

1. Prvi tužbeni razlog: pobijani akt je nezakonit jer se njime povređuju odredbe uredbi REACH i CLP u pogledu razvrstavanja tvari kao toksičnih za vodeni okoliš i studija koje se moraju u tu svrhu prihvatiti, kao i načelo jednakog postupanja, u mjeri u kojoj su odbačene studije provedene prema smjernicama za primjenu uredbe REACH i OECD-a i zahtijevalo se ispitivanje koja se ne temelji ni na kojoj prihvaćenoj i standardiziranoj metodi.

2. Drugi tužbeni razlog: pobijani akt je nezakonit jer se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni s obzirom na to da se propustilo uzeti u razmatranje nepromjenjiva inherentna svojstva CTPHT-a koja osobito imaju znatan utjecaj na ispitivanje ultraljubičastim zračenjem i primjenu zbirne metode; M-faktori za PAH sastojke utvrđeni su bez odgovarajuće ocjene studija na koje se oslanjalo, a podaci koje su pružili tužitelji odbačeni su bez opravdanog razloga.

3. Treći tužbeni razlog: pobijani akt je nezakonit jer se njime povređuju načela transparentnosti i prava obrane sadržana u pravu Europske unije.“

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR